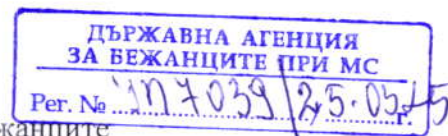

Чрез
Председател на
Държавна агенция за бежанците
при Министерски съвет
До
Административен съд София град

Ж А Л Б А

от МОХАНАД АЛХАДЖАБ МОХАМАД
ЛНЧ: 7003491156
гражданин на Сирия
търсец закрила
гр. София, ул. "Три уши" №11, ет.2, ап.4

срещу:
Решение №2003/27.02.2025 г. на
председател на ДАБ при МС

Уважаеми господин/жо/ административен съдия,

С обжалваното решение на председателя на ДАБ при МС на основание чл.75 ал.1, т.2 и 4 във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ ми бе отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон, по следните съображения:

Обжалваният административният акт е постановен в нарушение на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Изложените съображения, основаващи отказа, са незаконосъобразни, тъй като административният орган е игнорирал факта, че причините да напусна страната си на произход са свързани с наличието на заплахата за моя живот и сигурност.

Причините поради които напуснах Сирия съм изложил добросъвестно пред административният орган и те са възприети от същия правилно.

Като основания за отказа в акта на административния орган са изложени съображения, че не са налице необходимите материалноправни предпоставки за предоставяне в моя полза на бежански статут и хуманитарен статут.

По-конкретно Държавна агенция за бежанците счита, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на Сирия. Въпреки че административният орган оценява положението в страната като несигурно и напрегнато, същият не определя насилието във всички части на страната като безогледно.

Анализът на изложената в решението обстановка в Сирия е формален и не кореспондира с личната ми бежанска история. Административният орган общо разглежда данните, съдържащи се в издадената от самия него справка, относно състоянието на провинцията, от която произхождам. Същевременно органът не изследва обстоятелството относно местоживеенето ми в Сирия и региона на страната, в който евентуално ще бъда върнат.

Административният орган превратно тълкува и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС 17 февруари 2009 година по дело C-465/07, съгласно което личният елемент на засягане на молителя може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето,

насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му.

Следователно в решението си ДАБ не прави обоснована връзка между твърденията от мен факти и обстоятелства, характеризиращи конкретното ми местоживеене в Сирия, в което ще бъде върнат и информацията за провинция Дейр Алзор, която органът излага.

По този начин неразгледани по същество остават причините, довели до напускане на местоживеенето ми поради основателен страх от преследване именно там.

Изложените съображения в атакувания административен акт са незаконосъобразни, тъй като административният орган необосновано и с противоречиви мотиви, относими единствено към една област в Сирия, провежда заключение относно състоянието на безогледно насилие в цялата страна, като същевременно не кредитира факта, че причините да напусна държавата са свързани с твърдени от мен актове на несигурност и насилие в конкретното ми място на живот там, което не е изследвано от ДАБ. В същото продължават сражения и действия в резултат от активната все още гражданска война.

Решаващият орган е възприел обстоятелството, че една част от провинцията се контролира от кюрдските сили, а друга от въоръжените сили на правителството, руски и ирански въоръжени контингенти. Налице са постоянни престрелки и сражения, а освен това след началото на кризата в Газа армията на Израел извършва нападения върху позиции на иранските военни.

Паравоенни формирования поддържащи Иран атакуват военните бази на САЩ в тази провинция след началото на конфликта в Ивицата Газа, а американските военни нанасят въздушни удари по позициите на тези сили.

Освен всичко изложено по-горе пустинните части на провинцията се контролират от Ислямска държава, което води също до въоръжени стълкновения.

Именно поради тези обстоятелства се страхувам за живота и здравето си и се опасявам, че ще бъде подложен на преследване в случай, че бъде върнат в държавата на произход. Считаю, че посочените причини представляват основание за предоставяне в моя полза на закрила по смисъла на чл. 9 ЗУБ.

В държавата ми на произход и в конкретното ми местоживеене там продължава да е опасно за населението, а общоизвестна е информацията, че ситуацията в Сирия е неспокойна, непрекъснато се променя и към настоящия момент тя не е такава, каквато органът е преценил.

Считаю, че са налице основателни опасения за живота и сигурността ми, ако бъде върнат в Сирия, поради което са налице и предпоставките по смисъла на закона за предоставяне на международна закрила. Всички изложени факти, избирателно отразени в обжалваното решение, не са обсъдени в цялост, поради което и крайните изводи в същото са погрешни.

Административният орган неправилно и в противоречие с материалният закон е приел, че Турция е трета сигурна държава за мен.

Приел е също, че аз бих могъл да бъде върнат в Турция, без да обсъди доводи защо счита, това за възможно.

Както заявих по време на престоят ми в тази държава, исканията ми за регистрация като лице с временна закрила не бяха удовлетворени от официалните власти и аз живях без легален статут в Турция, което ме принуди и да я напусна.

Лицата, ползващи се с международна закрила, са изрично и категорично лишени от възможност за дългосрочна интеграция в Турция (член 25 от Закона за чужденците и международната закрила), както и че свободното придвижване на бежанците е ограничено по силата на член 26 от закона. Това показва ясно, че закрилата, предоставяна на кандидатстващите за международна закрила в Турция, предлага по-малко законови гаранции и права от тези, с които се ползват лицата с признат статут на

бежанец по Женевската конвенция, напр. свободно движение на цялата територия на договарящата държава (член 26 от Конвенцията от 1951 г.), право на натурализация (член 34 от Конвенцията от 1951 г.) и право на труд (членове 17, 18 и 19 от Конвенцията от 1951 г.).

Освен това, що се отнася до определянето на Турция за „сигурна трета страна“, възникват въпроси и по отношение на спазването на принципа на забрана за връщане, залегнал в член 33, параграф 1 от Женевската конвенция, член 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) и член 3, параграф 2 от Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне.

Наред с факта, че в миналото Турция е имала практиката да връща обратно кандидати за убежище от неевропейски държави, в неотдавнашните си доклади международните правозащитни организации сигнализират както за откази за влизане, така и за масови връщания на сирийска територия.

Също така в резолюция, приета от Парламентарната асамблея на Съвета на Европа на 20 април 2016 г., наред с останалото се посочва, че връщанията както на сирийци, така и на граждани на други държави в Турция противоречат на европейското и международното право. Това показва ясно, че няма гаранции за това, че принципът на забрана за връщане се спазва ефективно.

Част от сирийската територия в която живееха кюрди се контролира от турската армия, като там се извършва етническо прочистване, ето защо Турция не отговоря реално и на друго изискване визирано в пар.1, т.9, б.„б“ от ДР на ЗУБ за "трета сигурна държава".

Принципът „забрана за връщане“ (non-refoulement) е основополагащ относно закрилата на бежанците.

Турция принудително изселва от собствената си територия сирийски граждани, най-вече араби, за да ги засели в районите на Сирия където преди това са живеели сирийски кюрди.

Източник на такава информация е Дойче веле
"Турция иска да се отърве от нас, сирийците"

Диана Ходали
30.06.2024

„...Турция не иска сирийците да остават в страната

"Сирийските бежанци имаха само временна защита в Турция", обяснява Аниита Староста от организацията "Медико интернешънъл". "Сирийците бяха и продължават да са третираны като гости. Те не трябва да се установяват в страната и да получават турско гражданство."

Този тип временен бежански статус, създаден специално за сирийците, позволява на Турция да ги депортира лесно. "От 2018 година има множество вълни на депортации", допълва Староста. По данни на неправителствената организация "Хюман райтс уоч" над 57 хиляди сирийци и други чужди граждани са били депортирани между януари и декември 2023 година. "Хюман райтс уоч" съобщава още, че турските власти принуждават граничарите да отбелязват депортациите като доброволно завръщане.....

Източник <https://www.dw.com/bg/turcia-iska-da-se-otrve-ot-nas-sirijcite/a-69518205>

От изложеното по – горе може да се направи обоснования извод, че спрямо сирийските бежанци в Турция и в частност мен не съществува защита от принудително връщане не територията на Сирия, но решаващият орган не е взел предвид това обстоятелство.

По изложените съображения, оспореното решение се явява незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3 и 4 АПК.

Като не е обсъдил всички гореизложени факти и обстоятелства и не е съобразил връзката между конкретното ми местоживее с общата обстановка в Сирия и като е приел че Турция е „трета сигурна държава“ за мен, административният орган е произнесъл своето решение при липса на мотиви и при съществено нарушение на административно-производствените правила. В него е изложен преразказ на известни факти, но изведените въз основа на тях изводи са напълно формални. Считам, че това не може да се възприеме като надлежно мотивиране на издадения административен акт и е основание за отмяна на същия, което от своя страна като последица води и до незаконосъобразност на административния акт, който следва да бъде отменен.

ИСКАНЕ: С оглед гореизложеното уважаеми господин/жо административен съдия, Ви моля да отмените решение №2003/27.02.2025 г. на председател на ДАБ при МС със законните последици от това.

Особено искане: Моля на основание чл.4 от ГПК във връзка с чл.14 ал.2 от АПК за съдебното заседание да бъде назначен преводач от арабски език тъй като не владее български.

Приложение: препис от жалбата за ответната страна и пълномощно.

25.03.2025 г.

С уважение: